

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการจัดการต้นเองที่มีต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวบ้าน และการแพร่ขยายของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการต้นเอง จะมีการส่งการบ้านในเวลาที่กำหนด วิชาคณิตศาสตร์มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการต้นเอง
2. นักเรียนที่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการต้นเอง จะมีคะแนนความถูกต้องของการบ้าน วิชาคณิตศาสตร์มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการต้นเอง
3. นักเรียนที่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการต้นเองจะ เกิดการแพร่ขยาย มีการส่งการบ้าน ในเวลาที่กำหนด วิชาภาษาไทยมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการต้นเอง
4. นักเรียนที่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการต้นเองจะ เกิดการแพร่ขยาย มีคะแนนความถูกต้องของการบ้านวิชาภาษาไทยมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการต้นเอง

การดำเนินการวิจัย

การออกแบบวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ A B F

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 2 อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 จาก 2 ห้องเรียน จำนวน 10 คน โดยห้องเรียนทั้ง 2 ห้องนี้มีอาจารย์ผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ท่านเดียวกัน ผู้วิจัยได้คัดเลือกนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะดังนี้

1. ทำการบ้านส่งในเวลาที่กำหนดวิชาคณิตศาสตร์ น้อยกว่าร้อยละ 60 ของจำนวน ครั้งทั้งหมดที่ได้รับมอบหมายในช่วงสัปดาห์ที่ 2 กับ สัปดาห์ที่ 3 ของภาคการเรียนที่ 1/2538 และ
2. มีคะแนนความถูกต้องของการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ น้อยกว่าร้อยละ 60 ของจำนวน การบ้านทั้งหมดที่ได้รับมอบหมาย
3. เป็นนักเรียนที่ไม่ได้เรียนพิเศษ
4. มีเวลาเรียนในชั้นเรียนปกติไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนในระยะก่อน

การทดลอง

ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มทดลอง เป็นนักเรียนที่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการตนเอง จำนวน 5 คน

กลุ่มควบคุม เป็นนักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการตนเอง จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกการจัดการตนเอง
 2. แบบบันทึกการกำหนดเป้าหมาย
 3. แบบบันทึกการวางแผน
 4. แบบสำรวจตัวเสริมแรง
 5. ตารางเปรียบเทียบคะแนนความถูกต้องของการบ้านกับคะแนนเบื้องต้น
- ตารางเปรียบเทียบร้อยละของคะแนนความถูกต้องของการบ้าน

6. ตารางกາหนนດอัตราแลกเปลี่ยนตัวเสริมแรง
7. สິ່ງຂອງແລກປ່ຽນ ເຊັ່ນ ສມຸດ ຕິນສອ ລາຍ

ວິທີຕາເນີນກາຣວິຈັຍ

ກາຣດາເນີນກາຣວິຈັຍ ແບ່ງອອກເປັນ 2 ຮະຍະ ຄື່ອ ຮະຍະກ່ອນກາຣທຄລອງ ແລະ ຮະຍະກາຮທຄລອງ

ທຄລອງ

1. ຮະຍະກ່ອນກາຣທຄລອງ ໄຊ້ເວລາ 2 ສັບດາທ໌ ດາເນີນກາຣດັ່ງນີ້

1.1 ຜູ້ວິຈັຍຂອງຄວາມຮ່ວມມື່ອຈາກທາງໂຮງເຮັດວຽກແລະ ອາຈານຢູ່ຜູ້ສອນວິຊາຄົມສາສົກ
ໃນກາຣດາເນີນກາຣວິຈັຍ

1.2 ກາໝາດກາຣສັງກາຣນຳບ້ານໃນເວລາທີ່ກາໝາດ ແລະ ຄະແນນຄວາມຖູກຕ້ອງຂອງກາຣບ້ານ
ເປັນພຸດທິກຣມເປົ້າໝາຍ

1.3 ຄັດເລືອກກຸ່ມຕົວອ່າງຕາມໜັ້ນຕອນທີ່ກາໝາດໄວ້

1.4 ສ້າງເຄື່ອງມືອື່ນໃຫ້ໃນກາຣວິຈັຍ

1.5 ສໍາຮວັດຕົວເສັງເສົາ

2. ຮະຍະກາຣທຄລອງ ໄຊ້ເວລາ 12 ສັບດາທ໌ ໂດຍແປ່ງເປັນ 3 ຮະຍະດັ່ງນີ້

2.1 ຮະຍະເສັ້ນສູານ (A) ໄຊ້ເວລາ 3 ສັບດາທ໌ ເປັນຮະຍະທີ່ຜູ້ວິຈັຍເກີບຮັບຮຸມ
ຂໍ້ມູນພື້ນສູານພຸດທິກຣມກາຣທາກາຣບ້ານວິຊາຄົມສາສົກ ແລະ ວິຊາການຍາໄທກ່ອນກາຣດາເນີນໂປຣແກຣມ
ກາຣຈັດກາຣຕະຫຼາກ ຂໍ້ມູນທີ່ເກີບຮັບຮຸມ ສິ່ງທີ່ກຳນົດກຳນົດ ແລະ ຄະແນນຄວາມ
ຖູກຕ້ອງຂອງກາຣບ້ານ ໂດຍມີວິທີກາຣດັ່ງນີ້

2.1.1 ຜູ້ວິຈັຍບັນທຶກກາຣສັງກາຣນຳບ້ານໃນເວລາທີ່ກາໝາດວິຊາຄົມສາສົກ ແລະ
ວິຊາການຍາໄທຂອງນັກເຮັດວຽກ ກຸ່ມທດລອງແລະ ກຸ່ມຄວບຄຸມ ໃນຕອນເຂົາກ່ອນເຈົ້າແຄວເຄົາພົງໝາດ

2.1.2 ອາຈານຢູ່ຜູ້ສອນວິຊາຄົມສາສົກ ແລະ ອາຈານຢູ່ຜູ້ສອນວິຊາການຍາໄທ
ທ່າກາຣຕະຫຼາກກາຣບ້ານຂອງນັກເຮັດວຽກ ກຸ່ມທດລອງແລະ ກຸ່ມຄວບຄຸມ ແລ້ວ ໃຫ້ຜູ້ວິຈັຍບັນທຶກຄະແນນຄວາມຖູກຕ້ອງ
ຂອງກາຣບ້ານໄວ້ກ່ອນໂຮງເຮັດວຽກ ເລີກ

2.2 ระยะทดลอง (B) ระยะนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการแบ่งการทดลองออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการก่อนการทดลอง และ ขั้นดำเนินการทดลอง

2.2.1 ขั้นเตรียมการก่อนการทดลอง ขั้นนี้ใช้เวลา 1 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยดำเนินการฝึกวิธีการจัดการตนเองให้แก่นักเรียนกลุ่มทดลอง ประกอบไปด้วย การเตือนตนเอง การวิเคราะห์ตนเอง การประเมินตนเอง และการเสริมแรงตนเอง โดยทำ การฝึกหลังเลิกเรียน 5 ครั้ง ครั้งที่ 1 ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ครั้งที่ 2-5 ใช้เวลา 30 นาที ส่วนกลุ่มควบคุมจะไม่ได้รับการฝึกใด ๆ ทั้งสิ้น ในขั้นนี้ผู้วิจัยไม่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลใด ๆ ทั้งสิ้น

2.2.2 ขั้นดำเนินการทดลอง ใช้เวลา 5 สัปดาห์ โดยดำเนินการดังนี้
กลุ่มทดลอง เป็นกลุ่มที่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการตนเอง แล้วนำกระบวนการที่ได้รับมาใช้ในการปรับพฤติกรรมการทางการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ โดยดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. หลังโรงเรียนเลิก นักเรียนบันทึกการส่งการบ้านในเวลาที่กำหนด และคะแนนความถูกต้องของการบ้านที่นักเรียนทำและนำมาส่งในตอนเข้าลงในแบบบันทึกการจัดการตนเอง เป็นการเตือนตนเอง จากนั้นให้นักเรียนตั้งเป้าหมายในการทางการบ้านครั้งต่อไป แล้วบันทึกลงในแบบบันทึกการกำหนดเป้าหมาย และให้นักเรียนวิเคราะห์ตนเองเพื่อวางแผนการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ แล้วบันทึกลงในแบบบันทึกการวางแผน และบอกให้ผู้วิจัยทราบ

2. วันต่อมา หลังโรงเรียนเลิก ผู้วิจัยแจ้งการส่งการบ้านในเวลาที่กำหนด และคะแนนความถูกต้องของการบ้านที่นักเรียนทำได้ ให้นักเรียนบันทึกลงในแบบบันทึกการจัดการตนเอง

3. นักเรียนทำการเปรียบเทียบคะแนนความถูกต้องของการบ้านที่นักเรียนทำได้กับเป้าหมายที่นักเรียนตั้งไว้ว่าอยู่ในลักษณะใด ต่างกว่าหรือสูงกว่าเป้าหมาย คะแนนที่ได้ต่างกว่าหรือสูงกว่ากี่คะแนน รวมทั้งคะแนนเบี้ยอรรถกรที่ได้ ให้นักเรียนบันทึกลงในแบบบันทึกการจัดการตนเอง และเมื่อพบร้า นักเรียนมีคะแนนความถูกต้องของการบ้านเท่ากับหรือสูงกว่าเป้าหมาย และส่งการบ้านได้ทันเวลาที่กำหนด นักเรียนก็จะให้การเสริมแรงตนเอง โดยแลกเปลี่ยนตัวเสริมแรงตามตารางกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนตัวเสริมแรง หรือนักเรียนจะสะสมคะแนนเบี้ยอรรถกร เพื่อแลกเปลี่ยนตัวเสริมแรงในวันถัดไปก็ได้ แต่ถ้านักเรียนมีคะแนนความถูกต้องของการบ้านต่างกว่าเป้าหมาย หรือในกรณีที่มีคะแนนความถูกต้องของการบ้านเท่ากับหรือสูงกว่า

เป้าหมายแต่ส่งการบ้านหลังเวลาที่กำหนด นักเรียนจะไม่ให้การเสริมแรงตนเอง

4. เมื่อนักเรียนสามารถถูกต้องตามความต้องการบ้านได้ตามเป้าหมาย คือท่าได้ถูกต้อง เท่ากับหรือสูงกว่า เป้าหมาย และส่งการบ้านได้ทันเวลาที่กำหนด เป็นจำนวน 3 ครั้งติดต่อกัน การกำหนดเป้าหมายครั้งต่อไปนักเรียนต้องเพิ่มเกณฑ์ให้สูงขึ้น โดย เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 10 ของค่าเฉลี่ยของคะแนนความถูกต้องของการบ้านที่นักเรียนทำได้ในก่อนหน้านี้ และจะเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะมีคะแนนความถูกต้องของการบ้านอยู่ในระดับร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ในการทำการบ้านแต่ละครั้ง และสามารถแนบไฟล์ในระดับนี้ต่อไป

กลุ่มควบคุม เป็นกลุ่มที่ไม่มีเงื่อนไขการจัดการตนเอง ดำเนินการโดยผู้วิจัยรวมรวมข้อมูลการส่งการบ้านในเวลาที่กำหนด และคะแนนความถูกต้องของการบ้านของนักเรียน แล้วบันทึกไว้

2.3 ระยะติดตามผล ใช้เวลา 3 สัปดาห์ ในระยะนี้ผู้วิจัยติดตามผลของการใช้วิธีการจัดการตนเองหลังจากยุติกระบวนการใช้วิธีการจัดการตนเองแล้ว โดยผู้วิจัยยังคงทำการเก็บรวบรวมด้วยการบันทึกการส่งการบ้านในเวลาที่กำหนด และคะแนนความถูกต้องของการบ้านทั้งในวิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อกับระยะเส้นฐานะและระยะทดลอง โดยจะเก็บรวบรวมข้อมูลไปจนสิ้นสุดระยะเวลาติดตามผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำการส่งการบ้านในเวลาที่กำหนดวิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะเส้นฐานะ ระยะทดลอง และระยะติดตามผล มาหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยร้อยละ เป็นรายกลุ่ม

2. ผู้วิจัยนำการส่งการบ้านในเวลาที่กำหนดวิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะเส้นฐานะ ระยะทดลอง และระยะติดตามผล มาหาค่าเฉลี่ยเป็นรายบุคคล

3. ผู้วิจัยน่าจะแนะนำความถูกต้องของการบ้านวิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระดับเส้นฐานะ ระดับทดลอง และระดับติดตามผล มากค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยร้อยละ เป็นรายกลุ่ม

4. ผู้วิจัยน่าจะแนะนำความถูกต้องของการบ้านวิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระดับเส้นฐานะ ระดับทดลอง และระดับติดตามผล มากค่าเฉลี่ย เป็นรายบุคคล

5. ผู้วิจัยน่าจะแนะนำความถูกต้องของการบ้านวิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระดับเส้นฐานะ ระดับทดลอง และระดับติดตามผล มากค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6. ผู้วิจัยน่าจะเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความถูกต้องของการบ้านวิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระดับเส้นฐานะ ระดับทดลอง และระดับติดตามผล น่าวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยการทดสอบค่าที (t-independent test)

ผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการตนเอง มีการส่งการบ้านในเวลาที่กำหนด วิชาคณิตศาสตร์มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการตนเอง

2. นักเรียนที่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการตนเอง มีคะแนนความถูกต้องของการบ้านวิชาคณิตศาสตร์มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการตนเองเกิดการแฝงขยาย มีการส่งการบ้านในเวลาที่กำหนดวิชาภาษาไทยมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการตนเอง

4. นักเรียนที่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการตนเองเกิดการแฝงขยาย มีคะแนนความถูกต้องของการบ้านวิชาภาษาไทยมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาผลของการใช้วิธีการจัดการสอนของต่อพฤติกรรมการท่าการบ้านกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ฯลฯ นอกจากนี้ควรจะให้ศึกษาผลของการแฝงขยายต่อพฤติกรรมด้านอื่น ๆ เช่น การตั้งใจเรียน การสอบ เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาระยะยาวของการใช้วิธีการจัดการสอนของ เพื่อศึกษาถึงความคงทนของประสิทธิภาพในการใช้วิธีการนี้
3. ควรมีการศึกษาด้านความแตกต่างทางเพศในการใช้วิธีการจัดการสอนของ